

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 7 sierpnia 2014 r.

Poz. 2770

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.153.2014 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 21 lipca 2014 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XXXVII/290/2014 Rady Gminy Świątajno z 12 czerwca 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania gminy Świątajno w obszarze wsi Piastuno - Łęg w części:

- § 14 pkt 9 od słowa „zgodnie” do końca jednostki redakcyjnej,
- § 14 pkt 13 w zakresie sformułowania „na warunkach określonych przez gestora sieci”,
- § 14 pkt 14,
- § 14 pkt 16,
- § 14 pkt 17 w zakresie sformułowania „oraz na warunkach i w uzgodnieniu z dysponentem sieci”.

UZASADNIENIE:

Uchwałą, o której mowa na wstępie Rada Gminy Świątajno powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 64, z późn. zm.) uchwaliła zmianę miejscowego planu zagospodarowania gminy Świątajno w obszarze wsi Piastuno - Łęg, zwaną dalej planem.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała, we wskazanym w sentencji zakresie, rażąco narusza prawo.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Norma zawarta w art. 20 ust. 1 tej ustawy, wskazuje zaś radę gminy, jako organ właściwy do uchwalenia planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego. Z powyższego wynika, iż rada gminy jest organem właściwym do określania zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Nie istnieje przepis upoważniający do przeniesienia choćby części tej kompetencji na inny organ bądź podmiot. Rada gminy nie może także upoważniać kogokolwiek do decydowania czy określone (projektowane) rozwiązania inwestycyjne odpowiadają ustalonym przez nią w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasadom (podobnie stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. II OSK 124/11). Dlatego też zapisy § 14 pkt 9, pkt 13, pkt 14 i pkt 17 planu, zawierające postanowienia dotyczące zaopatrzenia w energię elektryczną, wykonywania prac budowlano-montażowych w sąsiedztwie linii elektroenergetycznych, przebudowy linii elektroenergetycznych kolidujących z projektowanym zagospodarowaniem, budowy i rozbudowy systemów infrastruktury technicznej odsyłające do zasad i warunków ustalonych przez dysponenta sieci w tym przedmiocie, należy wyeliminować z obrotu prawnego.

W § 14 pkt 16 planu Rada Gminy Świętajno postanowiła, iż „dopuszcza się sytuowanie budowli i obiektów liniowych oraz wszelkich urządzeń z zakresu systemów infrastruktury technicznej na terenach innych niż przeznaczonych pod komunikację”.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 2 pkt 1 i 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu. Pod pojęciem „przeznaczenia terenu” należy rozumieć określenie na przyszłość celu, któremu ma dany teren służyć. Przedstawiony organowi nadzoru plan, poprzez zapis § 14 pkt 16 nie wypełnia podstawowych wymogów ustawowych, co do jednoznacznego przeznaczenia danego terenu, bowiem na jego podstawie dopuszczono na całym obszarze opracowania planu „sytuowanie wszelkich budowli i obiektów liniowych oraz wszelkich urządzeń z zakresu systemów infrastruktury technicznej”. Należy przy tym stwierdzić, iż pozostawienie w obrocie prawnym kwestionowanego zapisu planu, może prowadzić do niedopuszczalnego przemieszczenia różnych funkcji na terenie objętym miejscowym planem oraz prowadzić do sytuacji nierozgraniczenia terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania i tym samym doprowadzać do konfliktów w zagospodarowaniu danego terenu. Należy zatem uznać, iż zapis § 14 pkt 16 planu poprzez zakodowanie w nim normy uniemożliwiającej jednoznaczne określenie przeznaczenia terenów objętych opracowaniem planu, narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jednocześnie należy wskazać, że przepisy zawarte w aktach prawa miejscowego, w tym miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, stanowią podstawę ingerencji administracji w sferę prawną, w tym stosunki własnościowe, osób będących adresatami jej działań, dlatego też powinny być redagowane w sposób czytelny i niebudzący wątpliwości interpretacyjnych. (Podobne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 16 czerwca 2008 r. sygn. akt II SA/Kr 407/08).

Powyższe działania organów gminy wyczerpały dyspozycję art. 28 ust 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie, z którym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski